

Arrest

nr. 264 888 van 3 december 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE BLOCK
Onze-Lieve-Vrouwkerkplein 35
9200 DENDERMONDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2020 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 november 2020 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DE BLOCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat J. COPPENS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 11 juli 2018 elk een verzoek om internationale bescherming in. Op 21 januari 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 16 april 2020 met nummer 235 245 weigert ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzoekers zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 27 maart 2019 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 16 mei 2019 verklaart de gemachtigde van de destijds bevoegde minister deze aanvraag ontvankelijk, maar ongegrond.

1.3. Verzoekers dienen op 27 december 2019 een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 17 november 2020 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie deze aanvraag onontvankelijk, omdat geen buitengewone omstandigheden zijn aangetoond. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietgverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.3. Voorafgaand aan de terechtzitting legt verweerder bijkomende stukken voor die aantonen dat verzoekers op 3 september 2021 zijn teruggekeerd naar hun land van herkomst, Venezuela, dit met de hulp van de Internationale Organisatie voor Migratie. Dit gegeven wordt ter terechtzitting niet betwist.

2.4. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voorziet in een procedure die toelaat om, wanneer er zich buitengewone omstandigheden voordoen en op voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument, een verblijfsmachtiging in België af te geven. Nu verzoekers zich niet langer op het Belgische grondgebied bevinden, is de afgifte van een verblijfsmachtiging aan verzoekers in België niet meer mogelijk. Aangezien verzoekers vreemdelingen zijn die in het buitenland verblijven, zullen zij hoe dan ook een beroep moeten doen op de bevoegde diplomatieke of consulaire post om de nodige binnenkomst- en verblijfsdocumenten te verwerven en blijkt niet dat zij nog enig actueel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

Ter terechtzitting wordt verzoekers dan ook gevraagd om hun belang te actualiseren.

In antwoord hierop stelt verzoekers' advocaat zich de vraag in welke mate hun terugkeer wel vrijwillig was. Hij geeft aan dat zij mogelijk in de toekomst een nieuwe aanvraag wensen in te dienen om in België te verblijven en dat hun situatie "*niet zo evident*" is.

Met dit betoog werpen verzoekers geen ander licht op wat voorafgaat en wordt niet concreet aannemelijk gemaakt dat een eventuele nietgverklaring van de aangevochten beslissing hen nog een concreet voordeel kan opleveren en zij bijgevolg nog een actueel belang hebben bij het aanvechten van deze beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk, nu verzoekers niet langer doen blijken van het rechtens vereiste belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

4. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS